

τι γλυκὺ, τὸ ὁποῖον φαίνεται ὅτι ἀγαπῶσι πολλοὶ οἱ βάρβαροι. Κανὼν ὁμοίως ἀπὸ τὰ δυστυχῆ αὐτὰ ζῶα δὲν τὸ ἐδοκίμασε καὶ δευτέραν φοράν, διότι ποὶν ἀκόμη ἀποτελειώση τὸ γεῦμά του καὶ σκεφθῆ νὰ ἐξέλθῃ, κλείεται αἴφνης τὸ ἄνθος, καὶ δύο ἄκανθαὶ ὀξείαι εὐρισκόμεναι εἰς τὰ πλάγια τῆς κάλυκος κοιλώματα, τὸ διαπερῶσι διαμπαζῶν. Καὶ δὲν ἀνοίγει πάλιν τὸ ἄνθος πρὶν ἢ διαλυθῆ τὸ σῶμα τοῦ βατράχου ἐτελῶς καὶ εἰσέλθῃ πλέον ὡς τροφή εἰς τὸν ὄργανισμὸν τοῦ φυτοῦ. Ὁ ἐπιμελητὴς τοῦ Φυτολογικοῦ Κήπου μὴ εὐρισκῶν πάντοτε βατράχια, τ' ἀντικαθιστᾷ διὰ τεμαχίων μικρῶν κρέατος ὡμοῦ, τὰ ὁποῖα τὸ φυτὸν προσδέχεται λίαν εὐχαρίστως.

Ἀγελάδες με ὀμματογυάλια

Αἱ μεγάλαι ἀγέλαι τῶν βοῶν, αἱ ὁποῖαι διέρχονται κατὰ τὸν χειμῶνα τὰς χιονοσκεπεῖς στέππας τῆς Ῥωσσίας, ὑποφέρουσι τὸσον ἐκ τῆς ἀνανακλάσεως τοῦ φωτὸς ἐπὶ τῆς ἀπεράντου ἐκείνης λευκῆς ἐκτάσεως, ὥστε συχνὰ τοῖς φροῦσιν ὑπερμεγέθη ὀμματογυάλια κυκλῶν, προσδίδοντα εἰς τὰ ζῶα ταῦτα ἔκφρασιν ἀκαδημαϊκῆς σοβαρότητος πολὺ κωμικῆν.

Παιδικὸν φιλοφρόνημα

Ὁ μικρὸς Μιμῆς δίδει προθύμως τὴν θέσιν του εἰς γεροντοκόρην, ἡ ὁποία ἀνέσθη εἰς τὸν τροχιόδρομον.

— Εἶσαι πολὺ εὐγενῆς, μικρὲ μου, ποῦ δίδεις τὴν θέσιν σου εἰς τὰς κυρίας...

— Μόνον σταῖς γρηαῖς τῆ δίδω!

Α Λ Η Θ Ε Ι Α Ι

Ἄσσοι βλάπτουν τοὺς ἄλλους, προφασιζόμενοι συνήθως ὅτι τὸ ἕκαμν διὰ κτλόν των.

*

Καὶ τὸ παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον παρίστανται πρὸ ἡμῶν κεκαλυμμένα· τὸ μὲν φέρι τὸν πέπλον τῆς παρθένου, τὸ ἕτερον τὸν πέπλον τῆς χήρας.

*

Λέγομεν ὅτι ὁ καιρὸς παρέρχεται πλάνη, ὁ καιρὸς στέκει καὶ παρερχόμεθα ἡμεῖς.

Ε Ι Κ Ο Ν Ε Σ

Χαρίλαος Τρικούπης

Ἡ εἰκὼν αὕτη ἐλήφθη ἐκ τῆς νεωτάτης φωτογραφίας τοῦ κ. Τρικούπη, ἣν ἐπιλοτέγησεν ὁ ἐν Παρισίοις Ἕλλην φωτογράφος κ. Βάνης. Προσεγῶς δὲ θὰ δημοσιευθῆ ἐν τῇ Ἔστει καὶ τοῦ ἑτέρου τῶν κορυφαίων Ἑλλήνων πολιτευτῶν κ. Θ. Δηλιγιάννη ἡ εἰκὼν καὶ ἄλλων ἐπιφανῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν βραδύτερον.

Ἀττάλεια

Πρὸ τίνος ἔσχον τὴν εὐτυχίαν νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν παρὰ τὰς ἀκτῆς τῆς Ηἰσιδίας κειμένην Ἀττάλειαν, λαβοῦσαν τὸ ὄνομα ἐκ τοῦ ἰδρυτοῦ αὐτῆς βασιλέως τῆς Περσῆς Ἀττάλου. Οὐδαμῶς εἶδον τοποθεσίαν γροφικωτέραν τῆς πόλεως ταύτης ἐπὶ ὑψηλῶν καὶ ἀποκρῆμων βράχων, ἀπὸ τῶν ὁποίων κατέρχονται εἰς τὴν μαρμαίρουσαν θάλασσαν ὀρηκτικῶς πλείστοι ῥυάκες, ὑφύονται τὰ περιβάλλοντα τὴν πόλιν τείχη, ἔρημα

ἤδη καὶ ἐγκαταλελειμμένα, ὑπὲρ τὰ ὁποῖα διακρίνονται αἱ οἰκίαι ἐκτεινόμεναι καὶ ἐκτὸς τῶν τειχῶν πρὸς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ, ὅστις διακλαδούμενος εἰς διαφόρους ἀλλοκας ἀρδεύει τὰς περὶ τὴν πεδιάδα, καθιστῶν τὸ μέρος τοῦτο μαγευτικὸν παράδεισον.

Ἡ Ἀττάλεια εἶναι πόλις ἔχουσα περὶ τὰς 40 χιλιάδας κατοίκων, ὧν οἱ ἡμίσεις Μωαμεθανοὶ καὶ οἱ ἄλλοι ἡμίσεις Χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι, Ἕλληνες, οἵτινες ὅμως καὶ τὴν ἑλληνικὴν ἀγνοοῦσιν, ἐκτὸς τῶν ἐξωθεν ἐρχομένων.

Μόναι αἱ γυναῖκες τῆς Ἀτταλείας φέρουσι διάφορον ἐνδυμασίαν τῶν Ὀθωμανίδων. Οὐδαμῶς δὲ τῆς Ἀνατολῆς ὑπάρχει τὸσον ἰδιόρρυθμος καὶ πλουσία. Παρέστην εἰς τὴν τέλεσιν γάμου τινός, ὅποτε καὶ μόνον δύναται τις νὰ ἴδῃ ἅπαντα τὸν γυναικῆϊόν κόσμον. Κάτωθι φέρουσι μεταξίνον κόκκινον βρακί, καὶ ἄνω τὸ τουρκικὸν ἀντερί καὶ φέσιον, καὶ μέγαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ στήθους κόσμον ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀδαμάντων. Αἱ γυναῖκες δὲν φέρουσιν εἰς τοὺς συζύγους αὐτῶν προίκα, ἢ μόνον τὰ πλοῦσια αὐτῶν ἐνδύματα καὶ τὰ πολυτελῆ κοσμήματα· αἱ πλουσιώτεροι δὲ φέρουσι τοιαῦτα ἀξίας 1000—3,000 λιρῶν! Ἡ νύμφη καλυπτομένη ὑπὸ ἐρυθροῦ πέπλου καὶ ἔχουσα κεκλεισμένους τοὺς ὀφθαλμούς, ἄγεται μᾶλλον ἢ περιπατεῖ, κρατούμενη ὑπὸ δύο γυναικῶν, αἵτινες ὀδηγοῦσιν αὐτὴν εἰς τὸν ναόν. Ἄπασαι ἀνεξαίρετως εἶναι λευκαί, ἔχουσαι μαύρους τοὺς ὀφθαλμούς καὶ καστακὴν τὴν κόμην, οὐκ ὀλίγαι δὲ ἐξ αὐτῶν διακρίνονται ἐπὶ καλλονῇ.

Αἱ οἰκίαι τῆς πόλεως εἶναι ἅπασαι διώροφοι· τὸ ἄνω πτόωμα τῶν πτωχοτέρων εἶναι ξυλινόν· τῶν εὐπόρων ὅμως αἱ οἰκίαι εἶναι ὠραῖαι καὶ κομψαί, ἰδίᾳ δὲ τῶν κατοικοῦντων ἐντὸς τοῦ τείχους. Ἐκεῖ βλέπει τις καλὰ καφενεῖα, ὠραῖαν λέσχην καὶ ἐν μικρὸν θέατρον. Αἱ ὁδοὶ εἶναι στεναὶ καὶ σκολιαί, ἀλλὰ καθαροί, αἱ ἐκτὸς δὲ τοῦ τείχους διασχίζονται πολλαχοῦ ὑπὸ διαιγῶν βράκων ἀρδευόντων τοὺς περὶ τὴν κήπους. Οἱ κάτοικοι καλλιεργοῦσι τὴν γῆν καὶ ἐμπορεύονται, ἐξάγοντες τὰ πλείεστα τῆς Ηἰσιδίας προϊόντα, τὸν βάμβακα, τὸν σίτον, τὰ κουκούλια.

Γεώργιος Σ. Φραγκοῦδης.

Χ Ρ Ο Ν Ι Κ Α

Ἀρχαιολογικά

Ἐπὶ τῆς χιονοσκεποῦς κορυφῆς τοῦ Θεοδοῦλου ἐν Ἑλβετικῆ ἐργάται ἀνασκαπόντες τὴν χιῶνα εὗρον μέγαν ἀριθμὸν νομισμάτων Ῥωμαϊκῶν χρυσοῦν φερόντων κεφαλὰς Διοκλητιανοῦ καὶ Αὐγούστου.

Φιλολογικά

— Τὸ ἀγγλικὸν περιοδικὸν «Black and White» ἤρχισε τὴν δημοσίευσιν φανταστικῆς ἱστορίας, ἣτοι τὴν ἀφήγησιν μεγάλου εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, ὅστις θὰ ἐκραγῆ κατὰ τὸ 1892. Αἰτία τοῦ φανταστικοῦ τούτου πολέμου εἶνε ἡ ἐξῆς: Ῥωσσοὶ τις μετρημισμένος εἰς Τούρκον στρατιώτην δολοφονεῖ τὸν ἡγεμόνα Φερδινάνδον. Ὁ Σταυπούλωφ γίνεταί ἀντιβασιλεὺς καὶ κινητοποιεῖ τὸν βουλγαρικὸν στρατόν· ἡ δὲ Σερβία λαβοῦσα ἀφορμὴν ἐκ τούτου κηρύττει τὸν πόλεμον. Ἡ Αὐστρία τότε καταλαμβάνει βιαίως τὸ Βελιγράδιον καὶ ὁ Ῥωσσοὶκὸς στρατὸς κατέρχεται πρὸς τὴν Ῥουμανίαν.

Ἐπιδοκιματικά

Ἐβδομηκοντούτης περίπου, ἐτελεῦθησαν αἰφνιδίως εἰς τῶν ἐπιφανεστάτων οικονομολόγων καὶ πολιτειολόγων τῆς Εὐρώπης, ὁ Βέλγος Αἰμίλιος Λαβελαί, καθηγητῆς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Λιέγης. Ἐκ τῶν συγγραμμάτων του γνωστότερα εἶνε τὸ «Δοκίμιον περὶ τῶν τύπων τῆς κυβερνήσεως ἐν ταῖς νεωτέραις κοινωνίαις» καὶ τὸ περὶ «τῶν ἀρχικῶν τύ-

πων τῆς ἰδιοκτησίας». Μικρὸν πρὶν ἀποθάνῃ, ἐπέρανε μέγα δίτομον ἔργον περὶ τῆς «κυβερνήσεως τοῦ δήμου». Ἄλλ' εἰς τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον γνωστὸν κατέστησεν ἰδίως τὸν Λαβαλαί τὸ περὶ τῆς «Χερσονήσου τοῦ Αἵμου» πόνημα, ἐν ᾧ, ὑποθετήσας ἀβασιάνιστος πάντας τοὺς ἰσχυρισμοὺς καὶ τὰς ἀξιώσεις τῶν Βουλγάρων, ἠδίκησεν, ἀνευ μοχθηρᾶς προθέσεως, τὰ λοιπὰ γένη. Μετὰ ζέσεως ἀνεμειγνύτο καὶ εἰς τὰ πολιτικὰ πράγματα τοῦ Βελγίου, ὑπερμαχῶν τῶν ἰδεῶν τῶν φιλελευθέρων. Ὁ βασιλεὺς Λεοπόλδος ἀπένευμεν αὐτῷ πρὸ μικροῦ τὸν τίτλον τοῦ βαρῶνου.

— Ἡ διὰ Κωχίνης θεραπεία τῶν φθισικῶν ἐν τῷ νοσοκομίῳ τοῦ Ίξερλς ἐν Βεστφαλίᾳ παρέσχε τὰ ἐξῆς ἀποτελέσματα κατὰ τὸ λήξαν ἔτος : μεταξύ 69 φθισικῶν 9 ἐντελῶς ἐθεραπεύθησαν.

— Ἐν Σπέτζι τῆς Ἰταλίας ἐγένοντο δοκιμαίαι πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν γαιανθράκων διὰ πετρελαίου εἰς τὴν θέρμανσιν τῶν μηχανῶν τῶν πολεμικῶν πλοίων, αἵτινες ἐπέτυχον πληρέστατα.

— Οἱ παρὰ τὸ Ραϊνφέλδεν καταρράχται τοῦ Ρήνου ἔχουσι δύναμιν ἴσην πρὸς 25,000 ἵππους. Ἀπὸ τίνος δὲ μελετᾶται ἡ χρησιμοποίησις αὐτῶν πρὸς κίνησιν μηχανῶν καὶ ἐταιρία συνέστη, ἣτις ἠγόρασε τὸν παρακείμενον γῶρον, ἀλλ' αἱ ἐργασίαι δὲν θ' ἀρχίσωσι πρὸ τοῦ 1893.

— Ὁ ἐν Λονδίνῳ ὁμογενὴς κ. Ἰωνίδης ἐδώρησεν εἰς τὸ Ἀστεροσκοπεῖον Ἀθηνῶν ἰσημερινὸν τηλεσκόπιον ἀνανακλαστικὸν (reflecteur), οὗ τὸ κάτοπτρον ἔχει διάμετρον ἑνδεκα ἀγγλικῶν δακτύλων, ἥτοι εἰκοσιαικτὸ ὑφεκατομέτρων, μὲ μηχανήμα διὰ τὴν ἐξουδετέρωσιν ἢ ἀντιστάθμισιν τῆς κινήσεως τῆς γῆς. Τὸ τηλεσκόπιον τοῦτο συνοδεύεται ὑπὸ τῶν σχετικῶν αὐτῷ ὀργάνων.

Μουσικά

Μουσικαὶ συνθέσεις χειρόγραφοι τοῦ Βεετόβεν, τοῦ Χάυδν καὶ τοῦ Μόζαρτ τῶς ἀγνωστοὶ εὐρέθησαν ἐσχάτως ἐν Βιέννῃ. Εἶνε ἐν ὅλῳ τριάκοντα καὶ μεταξύ τούτων ἐν θαυμάσιον Scherzo τοῦ Βεετόβεν καὶ μία τετραφωνία τοῦ Μόζαρτ. Τὴν αὐθεντικότητα τῶν συνθέσεων ἐβεβαιώσεν ὁ βιενναῖος ἀρχιμουσικὸς Ἐλμεσθέργκερ, ὅστις ἔλαβε καὶ τὴν ἀδειαν τῆς πωτῆς ἐκτελέσεως παρὰ τοῦ εὐτυχοῦς κατόχου ἀντ' 100 φιορινίων.

Θεατρικά

Μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας παρεστάθη ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τοῦ θιάσου Μεράνδρου «ὁ Ἀγαπητικὸς τῆς Βοσκοπούλας» δράμα τοῦ κ. Δ. Κορομηλά, τοῦ ὁποῦ ἀπόσπασμα ἐδημοσιεύθη ἄλλοτε ἐν τῇ Ἔστια.

ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΑ

Ἡ καλλιγραφικὴ γραφὴ

Καλλιγραφικὴ ἢ ἐπίσημος γραφὴ εἶνε ἐκείνη, τῆς ὁποίας τὰ γράμματα ἔχουσι τὸ σὺνηθες κανονικὸν σχῆμα τῶν καλλιγραφικῶν ὑποδειγμάτων.

Οὕτω γράφουσιν οἱ πλείστοι τῶν ὑπαλλήλων, τῶν γραφέων, τῶν ἀντιγραφῶν, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ὡς ἐκ τοῦ ἔργου των εἶνε ὑποχρεωμένοι ὅπωςδὴποτε νὰ γράψωσιν εὐκρινῶς ὥστε ἡ γραφὴ αὕτη εἶνε εἶδος ἁμοιομορφου ἐνδυμχσίας, εἶδος στολῆς. Οἱ γράφοντες δὲ οὕτω ἁμοιομορφῶς καὶ τυπικῶς δυσκόλως δύνανται νὰ κριθῶσιν ἐκ τῆς γραφῆς ταύτης, καὶ ὁ γραφολόγος πρέπει νὰ ἐξετάσῃ μὴπως πλὴν τῆς ἐπισημοῦ γραφῆς ἔχουν καὶ ἄλλην ἰδιαιτέραν διὰ τὰς σημειώσεις των καὶ τὴν προσωπικὴν ἀλληλογραφίαν.

Ἡ Καλλιγραφικὴ γραφὴ ἄλλως ἀνάγκη εἰς ἀνθρώ-

πους περιορισμένον ἰδεῶν, οὐδεμίαν ἔχοντας αὐτοβουλίαν, ἀλλ' ὑπέικοντας εἰς ξένην θέλησιν καὶ ὑποκύπτοντας εἰς συνηθείας καὶ προλήψεις.

Ἡ Καλλιγραφικὴ γραφὴ ὅλων ὅσοι τὴν μεταχειρίζονται εἶνε σχεδὸν ἁμοία καὶ ἀπαράλλακτος, οὔτε πολὺ ἐπικλινῆ, οὔτε πολὺ ὀρθία, οὔτε πολὺ λεπτή, οὔτε πολὺ χονδρῆ· δὲν ἔχει τι ἴδιον καὶ διακριτικὸν σημεῖον.

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ συγχέωμεν τὴν Καλλιγραφικὴν γραφὴν μὲ τὴν εὐανάγνωστον. Ἦμπορεῖ νὰ γράφῃ τι πολὺ καθαρὰ χωρὶς νὰ καλλιγραφῇ.

Ἡ Καλλιγραφικὴ γραφὴ ἢ ἔχουσα τὰ γράμματα χονδροειδῆ πως καὶ ἐξωγυμμένα μαρτυρεῖ ἄνθρωπον ἔχοντα ἀξιώσεις καὶ πολλὴν ἀξίαν ἀποδίδοντα εἰς τὴν μηδαιμότητά του.

Ἡ Καλλιγραφικὴ γραφὴ ἐπιτρέπεται μόνον εἰς μείρακας καὶ κορασίδας, εἶνε δὲ ἀναξία ἐνηλίκων ἀνθρώπων, ἐκτὸς ἂν οὗτοι εἶνε ὑποχρεωμένοι ὡς ἐκ τῆς θεσεῶς των νὰ καλλιγραφῶσιν.

Ἐν γένει εἰς τοὺς ἔχοντας Καλλιγραφικὴν γραφὴν, ὁ γραφολόγος ἀνευρίσκει τὰ ἐξῆς ἠθικὰ ἰχάρισματα : Περὶορισμένον πνεῦμα, χυδαῖότητα, μεγάλας ἀξιώσεις, ὑποδοῦλαιον εἰς τὴν συνήθειαν, παιδικὴν ἀπλότητα, καὶ ἐπίτοτε μορῖαν.

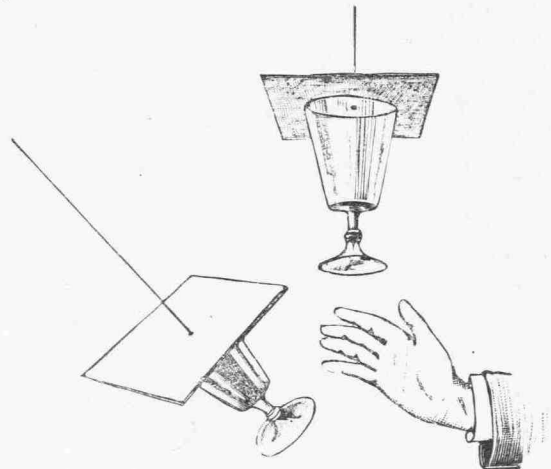
ΓΡΑΦΟΛΟΓΟΣ

ΠΑΙΓΝΙΑ

Τὸ παρόδοξον ἐκκρεμές

Λάβετε ἐν ποτήριον τοῦ οἴνου καὶ γεμίσατέ το καλῶ νερόν· ἔπειτα σκεπάσατε μὲ ἐν τεμάχιον χονδροῦ χάρτου καὶ ἀναποδογυρίσατέ το διὰ μιάς. Ἐνεκα τῆς πίεσεως τοῦ ἀέρος ὁ χάρτης θὰ μείνῃ κολλημένος τῶσον καλά, ὥστε, ἐνῶ τὸ ποτήριον εἶνε ἀνάποδα, οὔτε μία σταγὼν ὕδατος θὰ χυθῇ.

Σχετικὸν πείραμα εἶνε καὶ τὸ ἐξῆς : Εἰς τὸ μέσον τοῦ χονδροῦ χάρτου ἀνοίγετε μικροτάτην τρύπαν, περναῖτε τὴν ἄκραν σπάγου καὶ κἀμνετε κόμβον διὰ νὰ στερεωθῇ, φράττετε δὲ μὲ χηρὸν καλά τὸ μέρος τῆς τρύπας διὰ νὰ μὴ διέρχεται ὁ ἀήρ.

Ἐ Τὴν ἄλλην ἄκραν τοῦ σπάγου δένετε κάπου ὑψηλὰ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δωματίου καὶ εἰς τὸ χαρτίον προσκολλᾶτε τὸ ποτήριον, ὅπως εἰς τὸ πρῶτον πείραμα, χωρὶς δὲ κανένα κίνδυνον ὠθῆτε αὐτὸ καὶ ἰδοὺ ὅτι ἔχετε πρωτοτυπώτατον ἐκκρεμές. Πρὸς περισσοτέραν ἀσφάλειαν ἠμπορεῖτε ν' ἀλείψετε μὲ λίπος τὰ χεῖλη τοῦ ποτηρίου.